

Posudek bakalářské práce *Participio assoluto* v italštině a jeho překladové protějšky v paralelním korpusu InterCorp, kterou předložila Kristina Breadonová, Ústav románských studií FF UK, ak. r. 2022/2023.

Kristina Breadonová si pro téma své bakalářské práce vybrala nefinitní slovesné tvary, respektive absolutní participium v italštině. K jednotlivým příkladům pak v paralelním korpusu InterCorp vyhledala jejich český překlad.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část a dále členěna do jednotlivých podkapitol. V teoretické části představuje diplomantka na rozsahu šesti kapitol téma svého výzkumu, přičemž přehledně postupuje od nejobecnějšího (kapitola 2 o slovních druzích) přes sloveso (kapitola 3) a jeho nefinitní tvary (kapitola 4) až k implicitním větám (kapitola 5) a absolutnímu participiu (kapitola 6). V sedmé kapitole, která je už v části praktické, se pak zaměřuje na vlastní výzkum *participia assoluta* a představuje jeho možné české ekvivalenty. V osmé kapitole jsou shrnuty závěry studie. Práci zakončuje resumé v češtině a italštině a seznam použitých zdrojů.

Teoretické části je v práci daný poměrně velký prostor a je vidět, že autorka věnovala hodně času a úsilí v popsání celé problematiky, což si jistě zaslouží uznání. Zároveň na sebe jednotlivé kapitoly logicky navazují (často se v jejich úvodu objevuje i vysvětlení, proč je právě toto téma v práci uvedeno) a směřují postupně k sedmé kapitole, která je kromě závěru jedinou kapitolou věnující se výsledkům vlastní studie. V praktické části je nejprve představen vybraný korpus InterCorp verze 13ud a popsána metodologie sběru dat včetně užitého příkazu. Následně je popsána typologie nejčastějších překladových protějšků i s autorčíným komentářem. Práce tedy naprosto splňuje formální požadavky, které jsou na ni kladeny.

Pokud bych měla práci něco vytknout, je to nepoměr teoretické a praktické části. Ačkoli je teoretická část dobře napsána, v některých úsecích autorka zachází až do přílišných detailů. To se odráží i na její struktuře, kde se objevuje až šesti úrovně dělení (viz pododdíly 5.1.2.2.1.3 o nepřímé řeči apod.). Diplomantka také obsírně vysvětluje italskou perspektivu, ne vždy ale uvádí pro srovnání i tu českou, což by bylo vhodné vzhledem k tomu, že se jedná o práci kontrastivní. Na str. 12 a dále jsou popsány nefinitní tvary slovesa v italštině. Domnívám se, že by práci pomohlo zařadit i krátký přehled toho, jaké máme nefinitní tvary v češtině (v práci jsem například nenašla žádnou zmínku o přechodnicích).

Praktickou část považuji za krátkou, ovšem velmi povedenou. Opět je zde přehledná struktura a po představení korpusu a postupu následuje analýza 286 konstrukcí *participia assoluta* (vypsáno je ale pouze pár příkladových vět ke každému typu) objevujícího se na začátku věty, ze které jasně vyplývá, že „...nejzastoupenějším způsobem překladu absolutního participia je využití spojky „když“ následované minulým časem daného slovesa.“ Za možná nejzajímavější část celé práce však pokládám druhou polovinu praktické části, kde autorka upozorňuje na příklady vět, které přesně neodpovídají definici absolutního participia, ke které se v práci sama přiklání (a propojuje to tak s částí teoretickou, kde tuto problematiku již nastínila).

K práci mám jen pár doplnění a otázek, které mohou být zodpovězeny v rámci obhajoby:

V teoretické části se vyskytuje opravdu velké množství příkladových vět v italštině a jejich překlad do češtiny. Zajímalo by mě, zda jsou věty převzaty z korpusu InterCorp či z jiných zdrojů. A pokud nejsou z paralelního korpusu, kde autorka brala jejich překlady? Některé z vět jsem dohledala v Mluvnici italštiny S. Hamplové, jiné nikoliv. Na str. 33 jsem pak našla chybný

překlad (ale to je pouze detail) ve větě *Mi viene da piangere solo a pensarci.* = *Chce se mi brečet, jen to slyším.* (Spíše jen na to *pomyslím.*)

Je třeba pochválit, že autorka píše o více pohledech na danou tematiku (což už je avizováno v úvodu na str. 2). Pečlivě také nakládá se zdroji, ze kterých v práci vychází. Umím si představit, jak to muselo být obtížné vzhledem k tomu, že i samotná definice absolutního participia se ve větších či menších detailech mění autor od autora. Mám však jednu výtku přímo k citacím. Diplomantka v práci úplně libovolně kombinuje metodu průběžných poznámek s poznámkami pod čarou. Takováto kombinace bohužel není možná a v práci by se objevit neměla. Toto zmiňuji, jelikož předpokládám, že by se to diplomantce mohlo hodit do dalšího stupně studia (například při psaní diplomové práce).

Marginální jsou občasné chyby v interpunkci, např. v českém resumé „Nefinitním slovesným tvarům je však věnováno více pozornosti, [čárka chybně] než tvarům finitním“ nebo „jsou zde brány v potaz různé varianty [zde naopak čárka chybí] a nakonec je zvolena ta, která je podložena nejvíce zdroji a také vlastním úsudkem“.

Občas jsem v práci narazila na nepřesné formulace, například co je na str. 51 myšleno tím, že u překladů pomocí *když* + *minulý čas* český protějšek „velmi věrně „napodobuje“ konstrukci absolutního participia“?

Pro přehlednost by se dle mého názoru hodilo k práci přiložit přehled všech analyzovaných vět, které byly v korpuse vyhledány.

Jak již vyplývá z výše zmíněného, i přes drobné výtky práci Kristiny Bredonové považuji za zdařilou a k obhajobě ji rozhodně doporučuji s navrhovaným hodnocení *velmi dobře*.

V Praze dne 29.8. 2023

Mgr. Barbora Břenková  
oponent bakalářské práce